16/03/2026

Πειραιώς Σεραφείμ: «Ο Σταυρός του Κυρίου να είναι πάντοτε η δύναμη στη ζωή μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος τελέστηκε χθες Κυριακή 15 Μαρτίου 2026, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, ο Κατανυκτικός Εσπερινός της Γ΄ Εβδομάδος των Νηστειών (της Σταυροπροσκυνήσεως) κατά την διάρκεια του οποίου εψάλησαν και οι Χαιρετισμοί προς τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε, όπως κάθε Κυριακή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο Σεβασμιώτατος ο οποίος ανέπτυξε το βαθύ νόημα του Σταυρού και των Αγίων Παθών του Κυρίου, αναδεικνύοντας τον σταυρικό χαρακτήρα της χριστιανικής πίστης ως κέντρο της σωτηρίας του ανθρώπου και της ζωής της Εκκλησίας.

Παρακολουθήστε το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ:

Κεντρικός άξονας του κηρύγματος του Σεβασμιωτάτου υπήρξε το μυστήριο του πάσχοντος Θεού. Υπογραμμίζοντας ότι το μεγάλο θαύμα της χριστιανικής πίστης είναι η αγάπη προς έναν Θεό που πάσχει, σταυρώνεται και πεθαίνει εκουσίως για τον άνθρωπο, σημείωσε πως η Σταύρωση του Χριστού δεν αποτελεί απλώς ανθρώπινο δράμα ή ηθικό παράδειγμα, αλλά θεία ενέργεια σωτηρίας, μέσω της οποίας θεραπεύεται η πτώση, η αμαρτία, η φθορά και ο θάνατος.

«Καθώς ατενίζουμε τον Σταυρό, ατενίζουμε κάθε ώρα, κάθε στιγμή την Αγία και Μεγάλη Παρασκευή. Τα Άγια και Σωτήρια και Φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας παράλληλα πως «το Πάθος, ο Σταυρός και ο θάνατος δεν είναι ενός αγνού ιδεολόγου, ενός ζηλωτού, ενός ανθρώπου που επαναστατεί κατά του κατεστημένου. Δεν είναι ενός προσώπου από εμάς, αλλά είναι του Θεού των απάντων».

Και συνέχισε: «Όταν μιλούμε για τα Πάθη του Κυρίου μας, υπερβαίνουμε την όποια αθωότητα, την όποια συγκίνηση, την όποια συμπάθεια. Δεν πρόκειται για το πάθος ενός ανθρώπου, αδύνατο ενώπιον της κακίας, του μίσους και της εκδικήσεως, αλλά για το Πάθος του Θεού, για τα Άγια και Σωτήρια και Φρικτά Πάθη του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Πάθη χωρισμένα από κάθε ανθρώπινη σκοπιμότητα. Πάθη Σωτήρια που χαρίζουν την ελευθερία στον άνθρωπο. Πάθη Άγια που παραμένουν ακατανόητα στην ιστορία των ανθρώπων».

«Ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός που αρνείται αυτό που είναι και γίνεται αυτό που δεν είναι: Ένας από εμάς που μας διακονεί, που σηκώνει τις αμαρτίες μας, που οδυνάται, πονάει για τα παθήματά μας», συμπλήρωσε.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος έδωσε ιδιαίτερη έμφαση και στο γεγονός ότι ο Θεός δεν σώζει τον κόσμο επιβάλλοντας εξουσία, αλλά συμμεριζόμενος τον ανθρώπινο πόνο.

«Ο Θεός επεμβαίνει στην ιστορία» «με την αγαθότητα, την ταπείνωση και το έλεος. Γιατί δεν είναι εξουσία ο Θεός, αλλά είναι αλήθεια. Η αλήθεια που αγαπά και ελευθερώνει και αγιάζει, αλλά που για τούτο είναι πάντοτε Πάθος και σταυρός και θάνατος», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας παράλληλα πως «ο συμπάσχων Θεός είναι ο Κύριος των απάντων. Είναι ο Θεός που με τα Άγια και Φρικτά Του Πάθη μας σώζει από τη φρίκη των δικών μας παθών, μεταμορφώνοντάς τα σε μοναδικό πάθος, σε χάρισμα της αγάπης, μεταβάλλοντας τις σαρκικές μας αισθήσεις και μέριμνες σε αναζητήσεις πνευματικές. Αυτή η μεταμόρφωση και η μεταβολή περνά μέσα από την εμπειρία της μετάνοιας».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε τη σημασία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής ως περιόδου ασκητικής προετοιμασίας, μετάνοιας και εσωτερικής κάθαρσης, ώστε ο πιστός να μπορέσει να προσεγγίσει ουσιαστικά το μυστήριο του Σταυρού.

«Θα απαιτείται στο διηνεκές η ασκητική προσπάθεια, ο αγώνας ο πνευματικός και μάλιστα η σταύρωση της διανοίας μας, του νου μας, για να νικήσουμε το σκάνδαλο, το σκάνδαλο της ζωής μας, για να πάψουμε επιτέλους να ανταλλάσσουμε το Πάθος του Θεού με το πάθος του ανθρώπου. Γιατί είναι αφάνταστα δυνατό αυτό το Πάθος του Κυρίου, για να μπορεί ο άνθρωπος να το κατανοήσει χωρίς ασκητική προσπάθεια. Το μυστήριο το φοβερό και σωτηριώδες είναι ότι ο Θεός πάσχει με τον άνθρωπο και για τον άνθρωπο», τόνισε και συνέχισε: «Ο πάσχων άνθρωπος μπορεί να αναζητά τον πάσχοντα Θεό, να συμπορεύεται και να συμπάσχει με Αυτόν στην ιστορική του περιπέτεια. Ο Χριστός δεν είναι μακριά μας ή πάνω από εμάς, για τούτο και συνιστά αλαζονεία η εμμονή μας στα μικρά και εφήμερα πράγματα της ζωής μας. Ο Χριστός είναι παντοδύναμος και ελευθερωτής στο Πάθος Του, στο Πάθος της παράδοξης παντοδυναμίας της αγάπης Του».

«Το Πάθος του Χριστού δεν είναι μια πράξη δικαιοσύνης, αλλά είναι μια πράξη αποκάλυψης της αγαθότητας του Θεού», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «αυτό το Ξύλο που υψώνει σήμερα στο μέσο της Αγίας Τεσσαρακοστής η αγία μας Εκκλησία είναι το μέγα θαύμα της Ορθοδοξίας, η απαρχή της Αναστάσεως των ανθρώπων. Το μέγα θαύμα της Ορθοδοξίας είναι ο Θεός επί του Σταυρού, που είναι ο Θεός που περιμένει και συνεργάζεται για μια καινούργια εποχή, εποχή εσχατολογική στην ιστορία όλων μας. Για μια νέα ζωή, ζωή καινή στην καρδιά των προσώπων και των υπάρξεων.

Παράλληλα, τόνισε ότι ο άνθρωπος καλείται να λάβει υπαρξιακή στάση απέναντι στον Σταυρό: είτε να γίνει φίλος είτε αρνητής του. Η αποδοχή του Σταυρικού τρόπου ζωής σημαίνει μεταμόρφωση της καθημερινότητας μέσω της αγάπης, της θυσίας και της πνευματικής εγρήγορσης.

«Στην Ορθοδοξία διασώζεται και διαλαλείται η βασιλική όψη του Χριστού, που είναι βασιλέας μέχρι Σταυρικού θανάτου υπέρ των φίλων αυτού», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος επισημαίνοντας πως «τίποτα δεν δάμασε το θάνατο, δεν εξιλέωσε τον Αδάμ και την Εύα και όλους μας, δεν απογύμνωσε τον Άδη, δεν έφερε την Ανάσταση, δεν μας χάρισε τη δύναμη να καταδικάσουμε τον ίδιο τον θάνατο, δεν ετοίμασε την επιστροφή μας στον ουρανό, δεν μας αγίασε, δεν μας έσωσε, δεν μας χάρισε την πρωταρχική ευλογία, δεν άνοιξε για μας τη θύρα του Παραδείσου, δεν έβαλε τη φύση μας να καθίσει στα δεξιά του θρόνου της Χάριτος αιώνια, δεν μας έκανε παιδιά Του, όσο ο Σταυρός του». Ο Σταυρός «είναι η κλήση του Θεού που απευθύνεται στην ελευθερία όλων μας και που μας θέτει το δίλημμα»: «να είμαστε ή μάρτυρες ή αρνητές». «Ή με το Σταυρό ή εναντίον του Σταυρού, αλλά αν είμαστε μαζί με τον Σταυρό, οφείλουμε να σταυρώσουμε τη διάνοιά μας, να αποφύγουμε την άρνηση και τον πειρασμό της ματαιότητος».

«Είναι πράγματι σκάνδαλο ο Σταυρός για την εξουσία, για τη βία, για την αμαρτία, για τον εγωισμό, για τα πάθη μας, για τη σαρκολατρεία μας, αλλά για την Εκκλησία ο Χριστός είναι πάντοτε Σταυρωμένος. Γιατί έτσι αλλάζει τη ζωή και τα πράγματα», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας πως «στον Σταυρό είναι κρυμμένο και φανερώνεται με τρόπο αυθεντικό και μοναδικό το μυστήριο της θεότητας και της αγάπης που είναι ο Πανάγιος Θεός».

«Ευχηθείτε ο Σταυρός του Κυρίου να είναι πάντοτε η δύναμη στη ζωή μας. Η δύναμη που θα μας εμπνέει στη σταυροαναστάσιμη πορεία προς το αιώνιο Πάσχα, το δικό μας Πάσχα, το δικό μας πέρασμα από την καθημερινότητα της φθοράς στην αιωνιότητα της αφθαρσίας και της συμβασιλείας με τον λατρευτό μας

Κύριο», είπε καταλήγοντας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

